

ρημα μέρη». — Τὸ «Πανσυλβανία» εἶναι λάθος: τὸ ὄρθιὸν βεβαῖως εἶναι «Πανσυλβανία». «Οσον διὰ τὸ «Οχιό», κανεὶς ἔδω δὲν τὸ γράψει σπῶς προφέρεται εἶτε «Οχίο».

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδόνυμα: «Ελληνοπόύλα τῆς Θράκης, χ. (Ε.Τ.) Τρελλοτεμπελούλα, κ. (+5)8;»
Βασιλίσσα τῶν Βυζαντίου, χ. (Μ. Ν. Σ.)
Άδητρος, χ. (Ι. Ζ.)
Αγαπᾶτος Αλλήλους, χ.
(Μ. Ρ.) Ροδόδαντος Ήλίας, α. (Ρ. Η.)
Άνθιδονος Νεότης, χ., (Α. Ο.)
Η Γαλανή μης Σταυροφόρα, α. (!!!);
Άρωμα τῆς Αροΐεως, χ. (!!).

Ανανέωσις Ψευδωνύμων: Βάσκα τοῦ Κανάρη, χ. Αντάρτης, α.; Άραπάκι, α.
Τρέχα Γύρευς, α. Φλοίσθος τοῦ Ρύνακος, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, έδων δὲν συνδέεται υπὸ τοῦ ἀντίτιμου ὃς ἔξει: Διὰ τὰς πρότασις τοῖς ἀριστεροῖς λεπτά 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ ἀντίτιμου φύλλου, 5 λεπτά ἡ ἔξει:— Προτείνοντας μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον λογοῦν διὰ τὸ τέτοιο τοῦτο, πρός τοὺς ἔχοντες ψευδώνυμον ἐπίσης λογοῦν διὰ τὸ ίδιο τοῦτο. Προτάσεις μὲ δύναμις, η μεταδόνυμα πατηγοῦμενα, δὲν δημοσιεύενται. — Οὐτὸς παρενέσεως ἀριθμὸς σημαντεῖ πάσα τετράδια δὲν ἀνταπέδονται εἰσὶ τὰ προτείνοντα.]

Η Σμυρναϊκὴ Αἴρα (0) μὲν Αροιπόναρον, Αροανιάδα, Ελληνικὴ Καρδιαν, Αρατῆς Νίκης, Μελαγχολικὴ Ναυτοπόύλαν, Αρανοεράτη—η Ανθίδονος Νεότης (0) μὲν Μενεζέδονος Μπονιτέται, Μή με Δημούνει, Μενεζέδονος Ορειροί, Ιδανικότητα.

Η Διάστασις ἀσπάσεται τοὺς φίλους της: Ανθίδονην Διηγαράν, Κίριμην, (ποιητικωτάτη ἡ ἐπιστολὴ σου!) Μανοοδασότηρην (βεβαῖα, κάτι τέτοιο θὰ εἶναι: ἐπέρασε διπονοζέφαλος!); Η Πατρίδος ἐν Κιρδύνῳ (ἐστείλα) Σμυρναϊκὴ Ήχώ (σοῦ ἔστειλα τὸ ἀριθ. 1600· δ. χ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις)· Ελένην Α. Μ. (εὐχαριστῶ θερμῶς) Λάτρηρη τῆς Πατρίδος (ἐστείλα ἐκ νέου· χάριν ποῦ εἶσαι τὸ σὸν «εὔτυχης» ὅταν διαβάζῃς τὰ φυλλάδια μου) Τρελλοτεμπελούλαν (σοῦ τὸ ἔγχρινα εὐχαριστώς, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν, διὰ θὰ εἶσαι τεμπελούλα μόνον εἰς τὸ ψευδώνυμόν σου!) Βασιλιάσσαν τῶν Ζεύκαιων (τὸ διόρθωσα παντοῦ) Εγγονον Αθώμοδιορος (ἔχει καλῶς;) Ανθίδονας· Ε λαίαν (ἐστείλα φαντάζουμα τὶ ώραία ποῦ θὰ διασκεδάστε· σχ., νὰ μην ἔμουν νὰ σᾶς ἀκούω απὸ κανένα μέρος!) Ελληνόφρονα (ἔχει ἀκόμη Αστήσιες· περιμένει ἔως νὰ ἴδῃς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν) Δεκαπεντατῆρ Πλοιάρχον (ὅλα ἐλήθησαν) Επιθουασάδη Ελληρα (ἐστείλα) Μ. Α. Μ. (ἐστείλα· αἱ φιλόστοργοι θεῖαι θάντικατασθήσουν τῷρα τὴν μητέρα) Μελαγχολικὴ Ονειροπόύλα (χαίρω ποῦ ἔγινες καὶ καὶ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Αντάρτηρ (φωτογραφία ἐλήθη) Εβελπιν Υπαρξίν (θερμὸς εὐχαριστίας διὰ ὅσα γράφεις· ή Κάκχα καὶ ή Λουλούκα σὲ ἀσπάσονται) Παλλάδα (ἐλήθησαν) Βασιλείου τὸν Βουλγαροπότορ, Ελληνα (θερμότατα συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τοῦ θεοῦ σου· σῆμερον, ή περιέργειά σου, ικανοποιεῖσαι) Ταπεινὸν Κύριον (αἱ παραγγέλαια σου ἔτετέλεσθησαν· εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἀκονούς φροντίδας) Σαμανῆτρος Σμυρναίαν, Σορτίαν Ν. Ιω., Ελληνικὴ Προτομή, Ζωήν Ν. Φραγκούδη, Ισαάκ Ν. Αρθ. Ζήτω ή Πατρίς, Επιμα Ζακυνθία, Χαῖρε Πατρίς, Αἴρων τοῦ Πηλίου, Νησά, Γλυκεῖα, Ελπίδα, Λεσβώνα, Κόμητα Μόντε-Χριστον, Κρητικὴ Αρχογαλανίαν, Ιωάνναν Δάρον, Λονκήν Λάραν, Σμυρναϊκὴ Ελληνοπόύλαν, κλπ. κλπ.

Εἰς δοσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσεις δενταῖ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν μέχρι τῆς 24 Μαρτίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 4 Ἀπριλίου· ἐκ τῶν Ἐπιτεργικῶν μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου.

Ο κάρπης τῶν λύσιν, ἐπὶ τοῦ ὅποιον δέον νὰ γερφωσι τὰς λόσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ παῖδες εἰς φακέλλους, διὰ θανάτου περιεχεῖ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1,]

144. Δεξιγγίφως.

Ἐάν, ω λύτα, λάθης
Ανθίος εὐδάεις δίς,
Ἐν πέλαγος φραΐον
Αρμέτως θά ίδης.

Εστάλη υπὸ τοῦ Πυρός

145. Στοιχειόδρυφος.

Ἀπὸ γνωστὸν σου φύρι,
Νόστιμο καὶ παχύ,
Κόσω λαιμό, κεφάλι,
Καὶ ἀρχιψή βροχή.
Εστάλη υπὸ τοῦ Φωτὸς τῆς Νεώτου

146. Μεταγραμματισμός.

Εἰς τὰς φάλας ζήτει με·
Ἐν γράμμῳ ἀν μοῦ ἀλλάξῃς,
Τότε μὲν εὐρίσκεις ἀφονον
Στὴν γῆν ἔαν κυττάξῃς.

Εστάλη υπὸ τοῦ Δαφνοστεφανωμένου Αρματος

147. Μεταγραμματισμός μετὰ Τορογρίφου.

Βγάλε ο καὶ βάλε η,
Καὶ μετάθεσε τὸν τόνον·
Τῆς Ασίας θά χειθή
Πιταμούς, καὶ θά φανῇ
Εἰς θέσης ἀρχιών χρόνων.
Εστάλη υπὸ τοῦ Αρούριου Γυμναστικαίδος

148. Γωνία ιδιόρρυθμος.

* + * * * = Κράτος τῆς Εύρωπης.
* + * * = » »
* * + * = » »
* * + * * = » »
* + * * * = » »

Καὶ οἱ σταυροὶ ἐπίσης Κράτος τῆς Εύρωπης.

Εστάλη υπὸ τοῦ Φάρου τῆς Μυτιλήνης

149. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον.

1.—Κράτος τῆς Εύρωπης.
2.—Αρχ. γύρω τῆς Αφρικῆς.
3.—Γλυκούλαν πτηνόν.

Εστάλη ἀπὸ τὸ Δοξασμένο Εινοσιένα

150. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων.

Θεὰ θαλάσσης—Ημέρα—Πρόβεσις; +
Θεὸς πολέου—Μέλος—Φωνῆς +
Κακὴ εὐκή—Πρόβεσις—Θεὸς Αίγυπτιος +
Θεὸς Αίγυπτιος—Θεά—Αντωνιμία.

Αθροισμα υπολοίπων: Μάντις ἀρχιτος.

Εστάλη υπὸ Μενελάου Πετρίδου

151. Φύρδην-Μήδην.

Η σλασγὴ ὀπλοίδης ἐστὶ ροθελὸν ἔγαγη.

Εστάλη υπὸ Γ. Δουβλίδου

152. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς.

Αἱ μεσταῖς συλλαβαῖς τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχιών γνωμικόν, ἀποτελούμενον ἐν δύο λέξεων:

1, Πτηγηὸν ἀρπακτικὸν· 2, Τὸ εἰσπραττόμενον, ἀνεξαρτήτως κέρδους· 3, Εὐδυμα καὶ ιερεύνων· 4, Λίμνη τῆς Ελλάδος· 5, Αρχαῖα Βασίλισσα.

Εστάλη υπὸ τοῦ Χρυσοκόμη Απόλλωνος

153. Φωνηγενέβλιτον.

νη-κ-μην-τον

Εστάλη υπὸ τοῦ Μάρκου Αθηνηλίου

154. Γρῖφος.

γειρ ~ δικ Ν ροιά.

Εστάλη υπὸ τῆς Θαυμαστοίας τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκησεων τοῦ φύλλου 7.

52. Αγιτάρην (δύ., τι., γόν.)—53. Βέλγος-βέλος.—54. Κρίσσα-Κρήσσα.—55. Ο ανεμόμυλος.

66. ΝΑΙ Ι-ΜΕ-ΡΑ-ΡΑ-ΡΑΤ

ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ 48. Γραμματόσημα (ΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΣΗΜΑ...)—59. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ(ΙΣΩΣ, ΤΟΚΙΟΝ, ποΡΑ, Κορήθη, ΕρυθηΣ)—60. Σημερονέμοι, αζητούντερον καὶ οὐδίποτε τινός—61. Πολλὰ μαλλά, λίγα μναλά. (Πολλὰ μα-λίγα—μι-άλλα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δηλῶ ὅτι ήλιασκα φευδώνυμον. — Λάτρεις τῆς Πατρίδος (πρῶτην Ελληνόπολις δ' Αλεξανδρεύς.) (Θ., 167)

Εστάλη υπὸ τοῦ Δαφνοστεφανωμένου Αρματος

Φυσιολάτρεις. (Θ., 168)

Μὲν ἡ δάφνας στρώνω τὸν δρόμον σου, «Χι-ακή Δράσις». Εύχομαι ταχέως νὰ ίδωμεν Κότινον τῆς Νίκης ἐπὶ κεφαλῆς πρόδρομος.

Ζήτω ή ΧΙΑΚΗ ΔΡΑΣΙΣ.

Γειά σας ΧΙΑΤΟΠΟΥΛΑ.

Φυσιολάτρεις. (Θ., 168)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἔξις: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκατόσιος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 1 (οἱ 10 οι πλησάκων νὰ έχανται λήπηθη) φρ. 10.

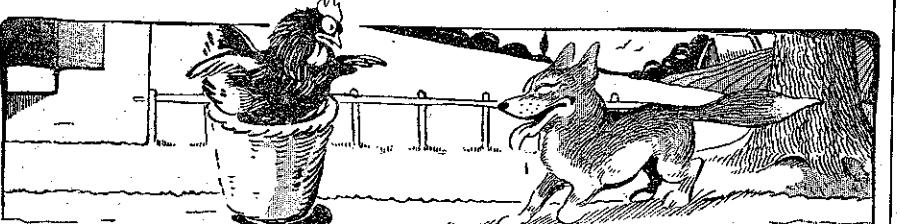
Τόμοι 8 οἱ ἔξις: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50

ΤΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1908)

Τόμοι 5: τῶν

ΟΡΝΙΘΑ ΚΑΙ ΑΛΕΠΟΥ, ΜΥΘΟΣ ΟΧΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Μιὰ φορά κ' ἔναν καιρό, — τότε ποῦ μιλούσαν τὰ ζῶα, — μιὰ ἀλεποῦ παινασμένη, ὅπως εἶνε τὸς περισσότερες φορὲς οἱ ἀλεποῦδες, κατώρθωσε νὰ τρυπάσῃ σ' ἔνα κοτέτσι, δῆν ηὗρεν μιὰ ὄρνιθα νὰ κλωσσᾷ ταῦγά της.

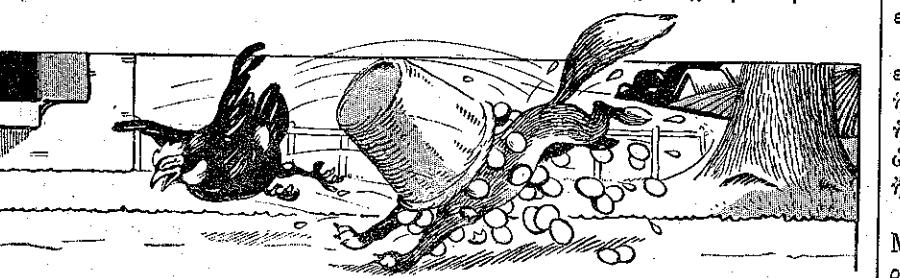
— Καλὴ μέρα, κυρία Κλῶσσα, τῆς λέει μὲ μεγάλη εὐγένεια ή ἀλεποῦ. Πῶς εἰσθε; καλά;

— Πολὺ καλά, πολὺ καλά! τῆς ἀποκρίθηκε ή ὄρνιθα, ἀνήσυχη καὶ δὲν θέλετε τρομαγμένη ποῦ ἔβλεπε ἀξαφνα μπροστά της μιὰν ἀλεποῦ, (μάλιστα μὲ τὴ γλῶσσα ἔξω, καὶ νὰ τῆς τρέχουν τὰ σάλια...)

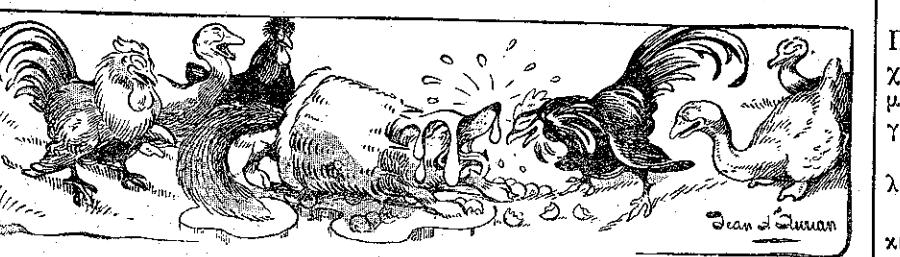
Καὶ τῆς ἔγυρισε τὴ ράχη.

— Μπᾶ, μπᾶ! ἔκαμε ή ἀλεποῦ. Γιατί μου γυρίζετε τὴ ράχη, κυρία Κλῶσσα; Μήπως φοβᾶσθε; Μὰ ἔγω ή καῦμένη δὲν ἔχω κανένα κακὸ σκοπὸ γιὰ σᾶς! Ή κοιλιά μου εἶνε γεμάτη. Μόλις καὶ μετὰ βίας θὰ μπορῶσα νὰ φάω μερικὰ φρέσκα αὐγά... Μιὰ ντουζίνα μονάχα μου φθάνει.

— Ακοῦτ! ἔκει, κυρία Ἀλεποῦ ἀπαντῷ ἀμέσως ή ὄρνιθα. "Ο, τι θέλετε! Όριστε! πάρτε δῆλο τὸ καλάδι! χάρισμά σας!"

Εἶπε ή ὄρνιθα, καὶ δίνει μιὰ μὲ τὰ πόδια της, καὶ πετᾶ τὸ καλάδι μὲ δῆλα ταῦγὰ ἐπάνω ετὸ κεφάλι τῆς ἀλεποῦς!

— Η καλή σας ή ἀλεποῦ ἐφόρεσε τὸ καλάδι κ' ἐπέρασε τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Ἐννοεῖται, δτι ταῦγὰ ἔγιναν δὲ μελέττα ἐπάνω στὸ σῶμά της, ετὰ μούτρα της, στὰ μάτια της. Κτυπημένη στὴ μύτη ἀπὸ τὸ καλάδι, τυφλωμένη ἀπὸ τὸ αὐγά, ἔξεφώνισε: Μάνα μου! πνίγομαι!

Στὶς φωνὲς ἔτρεξαν δῆλα τὰ δίποδα τῆς αὐλῆς, κόπτες, πετεινοὶ, χῆνες, πάπιες, ίνδιανοι, καὶ ἀμα εἶδαν τὴν Ἀλεποῦ σ' ἔκεινο τὸ κάλι, ἔκαμεν κάτι γέλια, μὰ κάτι γέλια...

Η ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. LATOUCHÉ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ο Τζάκ ήτο δεκατρών ἑτῶν καὶ ἡ ἀδελφή του Μαγδαληνὴ μόλις δέκα. Νοῦ μὲν ἡ μικρὰ ἡτο εὔρωστη, ἀλλ' ὁ Τζάκ ὅχι τέσσον. Πῶς ήτο δυνατὸν νὰ ταξιδεύσουν τόσον μακράν;

Οπωδήποτε ἔκαμεν τὴν δοκιμήν. Ο κύριος Φάμπρ έγνωρίζει τὰ πλέον ὑγιεῖνα καὶ φιλόζενα μέρη τῆς ὄχθης τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Καὶ ἔκει, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Κόγγου, πρὸς βορρᾶν τῆς Μπραζαβίλλης, εἰς τὸ χωρίον τῶν Μπάχις Μπέ, ο κύριος Φάμπρ ἔγκατέστησε τὴν οἰκογένειάν του. Ο οικίσκος, εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ώρας περίπου ἀπὸ τὸ χωρίον, προησπίζετο κατὰ τοῦ ἡλίου διὰ τοῦ ἔξεχοντος γείσου τῆς διπλῆς του στέγης, ἡ ὅποια τοῦ ὀλιγότερες κάπως τὸ φῶς, ἀλλὰ τὸν διετήρει, νύκτα καὶ ἡμέραν, εἰς εὐχάριστον δροσέρτητα.

Ἐκεῖ, τὸ ἀπομεσήμερον, ο Τζάκ ἐπερίμενε τὴν Ο'Dάλιαν. Η ἀδελφή του Μαγδαληνὴ, ἡ ὅποια χθές, τὴν ώραν ποῦ ἥλθεν ἡ μικρὰ ἀραπίνα, ἔλειπεν εἰς τὸ χωρίον μὲ τὴν μητέρα της, ἀνύπομονοῦσε πολὺ νὰ τὴν γνωρίσῃ. Καὶ ἐπηγανιοήρχετο ἀκαταπαύστως, περιμένουσα νὰ φθάσῃ ἡ σκιὰ εἰς τὸ σημεῖον ποῦ εἶχεν ὄρισθη ἡ ἴδια.

Αἱ ἀπογευματιναὶ ώραι περνοῦν ἀργά

εἰς τὰς χώρας, τὰς ὅποιας φλογίζει ὁ ἥλιος.

Ἐν τούτοις ἐπλησίαζε νὰ δύσῃ, ἡ σκιὰ εἶχε φάση πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ωρισμένον μέρος, ἀλλὰ ή Ο'Dάλια δὲν ἤρχετο. (*)

Ἐξηπλωμένη εἰς τὴν φάθαν της, ἡ Μαγδαληνὴ ἀνύψωνε κάθε τόσον τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας, διὰ γὰρ βλέπη ἀν ἡ μικρὰ ἀραπίνα ἤρχετο... "Οχι, δὲν ἤρχετο..." Ήτο ἔξη ὡρα, ἡ δὲ Ο'Dάλια ἐπρέπε νὰ εἴνε ἔκει ἀπὸ τὰς τέσσαρας.

— Ν' Γκόμα! ἐφώναξεν ο Τζάκ. Πάρε τὸ καρτσίκι μου καὶ πήγαινε στὸ χωρίο. "Ησουν ἔδω ὅταν ή Ο'Dάλια μου ἐπεσχέθη νὰ γυρίσῃ σήμερα τὸ ἀπόγευμα;"

— Μάλιστα, κύριε, μου φαίνεται μάλιστα πῶς ἔκαμε καὶ σημάδι.

Προγραμματιώδης, μία γωνία ἀπὸ κάθικινα πετραδάκια ἐσχημάτιζε καθαρώτατα ἐνα διαβήτην ἐπὶ τῆς ἀμφίμου.

— Βάλε αὐτὰ τὰ πετραδάκια στὴ ζώνη σου, πήγαινε νὰ βρῆς τὴν Ο'Dάλιαν, κάμε της κάτω, μπροστά της, τὸ ἰδιο τὸ σχῆμα ποῦ ἔκαμε, καὶ, γιὰ νὰ ἔννοήσῃ τὴ διαταγὴ μου, σκάσεις τὸν

(*) "Ιδε εικόνα προηγουμένου φύλλου, σ. 113.

άέρα τρεῖς φορές, μὲ ὅλη σου τὴ δύναμιν, τὸ καρτσίκι μου. "Ἐπειτα κάμε της νεῦμα νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ.

— Μάλιστα, κύριε. Μ' ἀν δὲν θελήσῃ; "Αν χρυφῆ; ἀν φύγῃ;... τότε τὸ καρτσίκι δὲν πρέπει νὰ κτυπήσῃ ἄλλο πράγμα παρὰ τὸν ἄέρα;...

— Τί εἰπες; Νὰ τὴν κτυπήσῃς; "Οχι, καθόλου. Σὲ ἔχω καλὸ νὰ μου τὴ φέρης ἔδω, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆς βία. Τότε θὰ ἔδω ἀν ἀξίζεις ή ὅχι νὰ σὲ λέγε Ν' Γκόμα.

— Είμαι ή Ν' Γκόμα, καὶ τὸ ἀξίζει, κύριε Τζάκ!

— Βλέπω, Τζάκ, δτι κάνεις καὶ σὺ ἀπὸ τὸν σὰν τὴν μπαμπά! ἀνέκραξεν η Μαγδαληνὴ διαταγές, φοβέρες, ἀλλὰ τιμωρία καμμία ποτέ.

— Γιὰ τές πληγές της ἀγημού, ἀπήντησεν ο Τζάκ. Πρέπει νὰ τές ἀλλάζῃ καθεμέρα.

Μόλις ἐπέρασε μία ώρα, καὶ ὁ δούλος ἐπανηλθε μὲ τὴν μικράν ἀραπίναν.

— Γιατί δὲν ἥλθες, Ο'Dάλια; τὴν ἡρώτησαν ἀμέσως ὁ γεανίσκος. Τὸ γιατρικό μου δὲν ἀνεκούφισε τές πληγές σου;

— "Ω, ναι, πολύ..."

— Καὶ ὁ σουγιάς μου δὲ σ' εὐχαρίστησε;

— Μὰ ἔξαιτίας του δὲν ἔρχόμουν...

— Πῶς;

— Μὰ νά! ἀγάπη νὰ τὸν χρύφω ώς που νὰ γιατρευθῶ, ώς που νὰ μπορῶ δηλαδὴ νὰ τὸν ὑπερασπίζουμει, ἔγω, ὑπερήφανη, τὸν ἔδειξα σ' δῆλους. Καὶ ηθελαν πάλι νὰ μοῦ τὸν πάρουν, δῆλος ἔκεινο τὸ σίδερο. Μόνον ποῦ ἔγω δὲν μποροῦσα τὸν χρόνο γὰρ πολεμῶ, ἔξαιτίας του δὲν ἀγαπά. Οι λεπίδες τοῦ σουγιάς σου ἔχουν τὸ χρῶμα καὶ

τὴ λάμψι ἐκείνων, που δὲ πατέρας μου, τὴν παραμονὴν τῆς μάχης, τές ἀλείφει μὲ φαρμάκι, γιὰ νὰ πεθαίνῃ δέχθρος

καὶ μόλις ἀν "

"Ο Τζάκ έλυσε τοὺς ἐπιδέσμους..." (Σ. 125, σ' α').

— Καὶ τὰ ἐπίστεφες σὺ δέλι αὐτά, Ο'Dάλια;

— Η Ο'Dάλια ἀγούσε τὰ γελαστά της μάτια καὶ μὲ πονηρὸν κίνημα τῶν ὥμων ωποειδῆ:

— Μ' ἀφοῦ μὲ βλέπεις ἔδω!

— Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη! εἶπε χαρούμενος ο Τζάκ.

Καὶ ἐψιθύρισε: "Κάτι θὰ γίνη αὐτὴ η Ο'Dάλια!"

Ἐκάθισεν νὰ κάμουν τὸ πρῶτον μάθημα. Ο Τζάκ εἶχε σκεφθῆ εἰκοσιτέσσαρας ώρας πολὺ μέθοδον διδασκαλίας

— Απλούστατα: Θά τους πῆγης: "Εἶνε τὸ δύπλον του νιού του Λευκοῦ Αρχηγοῦ." Οκοιος τὸ ἔγγιση, θὰ μαστιγωθῇ ως που νὰ πέσῃ κάτω.

— Θά τους τὸ πῶ.

— Τώρα γὰρ σου ἀλλάξω τὸ χέρι.

— Ο Τζάκ έλυσε τοὺς ἐπιδέσμους καὶ ἔπλυνε τὰς πληγάς.

— Η μικρὰ ἀραπίνα ἐστέκετο ύπομο-

τούτου, τὰς πέντε λέξεις ποῦ θὰ ἔδιαλεγε διὰ κάθε μάθημα, θὰ παρακαλοῦσε πρῶτα τὸν πατέρα του ή τὸν Ν' Γκόμαν γὰρ τὰς μεταφράζῃ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ιθαγενῶν, τρόπον ώστε μ' ἔνα συμπάρο θὰ ἐσκότουνεν δχι πλέον δυσκολία.

— Στὸ χωρίο, εἶπεν ή Ο'Dάλια,

ἀπὸ τὴν ώρα ποὺ μὲ εἶδαν μὲ δεμένο χέρι, μοῦ κάνουν κοτίσι.

— Τί θὰ πῆ αὐτό; ηρώτησεν η Μαγδαληνή.

— Νά, μὲ γελοῦν, μὲ περιπαίζουν. Μόλις μὲ εἶδε ὁ πατέρας μου, ἐσφύριξε μὲ τὰ δάκτυλα (καὶ ή Ο'Dάλια τὸν ἐμιμήθη). Ή μητέρα μου ἐσφιγγε τὰ πλευρά της γιὰ νὰ μη σκάσῃ ἀπὸ τὰ γέλια. Οι ἄλλοι μὲ περικύλωσαν καὶ ἀρχισαν νὰ χορεύουν.

— Μὲ γελάλην προθυμίαν ἡ μικρὰ ἀδελφή τοῦ Τζάκων ἐδέχθη νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα καὶ ὑπεσχέθη νὰ εἰνε προσεκτική. "Εθεσεν δχιαστήρας στὸ πάτον τοῦ πάτερας, Νά κάθεται εἰς κάποιαν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν μικράν μαύρην.

— Διότι δχιαστήρας οι μαῆροι, τῆς ἐνέπνευσης καὶ αὐτῆς κάπ

ἡ ὉΔάλια ἐπροσπαθοῦσε γὰ τὰ μιμιθῆ. Ἀλλὰ δὲν κατώρθουν νὰ κάμην παρὰ τὰς χονδροειδεστάτας γχλοιογραφίας των. Ἀνεπαισθήτως ἡ Μαγδαληνὴ ἐπλησίας τὴν μικράν ἀραπίναν, διὰ νὰ βλέπῃ τὸ ἀφάγιταστον γράψιμόν της. Ἡτο τόσον διασκεδαστικόν! Καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἐνίκουσε τὴν ἀγέδιαν.

Πρὶν χωρισθοῦν, ἐπανέλαβαν καὶ οἱ τρεῖς ἐν χορῷ τὰς πέντε λέξεις τὰς γραμμένας εἰς τὸ χαρτί, τὸ ὅποιον ἡ ὉΔάλια ἐπῆρε μαζὶ τῆς, διὰ νὰ τὸ δεῖχῃ εἰς τὸ σπίτι τῆς ως σπάνιον ἀγαχέμενον περιεργείας!

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπονήλθε, καὶ τὰς ἄλλας ἐπίσης. Δὲν ἦτο πλέον ἀγάγηκη νὰ πηγαίνῃ ὁ ΝΓκόμας νὰ τὴν παίρην ἀπὸ τὸ χωρίο. Ἡρχετο μόνη τῆς, καὶ μάλιστα πολὺ πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας ἑτριγύριζε πλησίον τοῦ φράκτου, τῶν θάμνων, ὁ ὅποιος ἔχωριζε τὸν οἰκίσκον τοῦ Γάλλου ἀπὸ τὸν δρόμον, ἐπερούσε κάθε τόσον τὸ κεφάλι τῆς ἀπὸ τὰ κλαδιά, καὶ ἔθλεπεν ἀνὴρ τῆς ἀπέντας ἀπὸ τῆς ἀμύμου ἐσημένον τὴν ὥραν τῆς εἰς τὸ θεραπευτήριον, καὶ εἰς τὸ σχολεῖον. Τότε ἔτρεχε γελαστή, μὲν τὰ χέρια σταυρωμένα ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐπιδεικνύουσα ώς κόσμημα τὴν παράταξιν τῶν δεμένων τῆς δακτύλων.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν αἱ πληγαὶ εἰχαν κλείση, τὸ δέρμα ἦτο λεῖον καὶ ὁ Τζάκος ἀφήρετε τοὺς ἐπιδέσμους. (Ἐπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
Βραβεύθεις διὰ τὸ φευδώνυμον
Περίγυψ, τὸν Δασῶν
Εἰς τὸν 107ον Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων
("Ἴδε Διάπλασιν τοῦ 1908, σελ. 350)

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΤΗΘΗ

Κατὰ Συνδικὴν Παράδοσιν
(Συνέχεια καὶ τέλος: σελ. 118)

Ἡ διήγησις αὐτὴ μετεδίθετο ἀπὸ κάθε Κοκκινόστηθην εἰς τὸν γεοστούς τῆς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πρώτην ποὺ ἔπλαστεν ὁ Θεὸς καὶ ποὺ εἶχεν ἀκόσιες τὴν φωνὴν Του.

— Φαντασθῆτε, ἔλεγε, — πόσα πουλάκια ἔβγηκαν ἀπὸ τὸν τόπον, καὶ ὅμως ἡ Κοκκινόστηθη μένει ἀκόμη στακτερή, καὶ δὲν κατώρθωσεν ώς τώρα νὰ γίνη ἀξία ν' ἀποκτήσῃ τὰ κόκκινα πτερά εἰς τὸ στήθος τῆς.

Οἱ γεοστοὶ ἄγοιξαν πλατειὰ τὰ ράμφη τῶν καὶ ἡρώτησαν: «Τάχα κανένας ἀπὸ τοὺς προγόνους μας δὲν ἔξετέλεσε τὸ μέγα ἀνδραγάθημα, διὰ γὰ τ' ἀποκτῆση;

— Ἡμεῖς δὲν ἔκαμψαμε δὲ, τὸ ἡμιορέσταμεν, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη, — ἀλλὰ κανεῖς μας δὲν ἔπετυχε. Ἡ πρώτη ἀπὸ μᾶς συνήτησε κάποτε ἔνα πουλάκι, που τῆς ἔμοιαζε, καὶ τὸ ἀγάπητο μὲ τέτοιαν φλογερὰν ἀγάπην, που δὲν τῆς τὸ στήθος ἐφλέγετο. «Ἄχ, ἐσκέφθη, καταλαμβάνω. Ὁ Κύριος ἤθελε ν' ἀγαπήσω τόσον θερμά, ώστε τὰ πτερά τοῦ στήθους μου νὰ κοκκινήσουν ἀπὸ τὴν φωλὴν καὶ ἀνεπέτασεν ἐπάγωθέν της τὰς πτέρυγας.

— «Οχι, εἶπε, — αὐτὸς εἶνε φοβερώτατον! Δὲν θέλω νὰ τὸ ιδῆτε: τρεῖς κακούργους πτηγαίνουν γὰ τοὺς σταυρώσουν. Καὶ ἀπλωσεν ἀκόμη περιστότερον τὰς πτέρυγάς της, διὰ νὰ μὴν ἡμιορέσουν τὰ πουλάκια νὰ ἴδουν τίποτε ἀπὸ δεσμούς τῶν κακούργων. Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

Τὰ πουλάκια ἐπίτισαν θλιβερά· ἐλυπηθῆσαν, διότι τὸ στήθος των ποτὲ δὲν θὰ ἔθαψετο μὲ κόκκινον χρῶμα.

— Εἴχαμεν ἀκόμη ἀλπίδες καὶ στὴ φωνὴ μας. Ἡ πρώτη Κοκκινόστηθη ἐκελαδοῦσα τόσον ὠραῖα, ποὺ ἐσπάραζε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν. «Ἄχ, ὧνειροκλοῦσε, δὲν ἔνθουσιασμένη.» Άλλα καὶ ἡ ἀπότειρα αὐτὴ ἔπετυχε, δύπως ἀπέτυχε καὶ τῶν ἄλλων, καὶ θὲν ἡ ἀποτύχη καὶ ἡ ἰδική σας.

Λεπτὸς πιπισμὸς ἀντήχησε πάλιν ἀπὸ τὰ ἀνοιγμένα ράμφη τῶν πουλιών. — Ἐδασίθημεν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν γενναιότητά μας. Ἡ πρώτη Κοκκινόστηθη ἀρχίσε νὰ μάχεται μὲ τὰ ἄλλα πουλάκια, ἡ καρδία τῆς ἐφλέγετο ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ πολέμου. Ἡ φλόγα αὐτή, ἐνόμιζεν, δὲν θὰ βάψῃ τὰ πτερά της. Άλλα καὶ ἡ ἀπότειρα αὐτὴ δὲν ἔπετυχε, δύπως δὲν ἔπετυχε καὶ τῶν ἄλλων, καὶ θὲν ἡ ἀποτύχη καὶ ἡ ἰδική σας.

Λεπτὸς πιπισμὸς ἀντήχησε πάλιν ἀπὸ τὰ ἀνοιγμένα ράμφη τῶν πουλιών. — Ἐδασίθημεν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν γενναιότητά μας. Ἡ πρώτη Κοκκινόστηθη ἀρχίσε νὰ μάχεται μὲ τὰ ἄλλα πουλάκια, ἡ καρδία τῆς ἐφλέγετο ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ πολέμου. Ἡ φλόγα αὐτή, ἐνόμιζεν, δὲν θὰ βάψῃ τὰ πτερά της. Άλλα καὶ ἡ ἀπότειρα αὐτὴ δὲν ἔπετυχε, δύπως δὲν ἔπετυχε καὶ τῶν ἄλλων, καὶ θὲν ἡ ἀποτύχη καὶ ἡ ἰδική σας.

Τὰ μικρὰ πουλάκια ἐπίπισαν μεγαλοφώνως, δηλώσαντα, δὲν θέλουν χωρίς, δὲν θέλουν ἄξια τῆς ὑποσχεθεῖσῆς ἀμοιβῆς· ἀλλὰ ἡ μητέρα των πατεκούθη ἐις αὐτὰ μὲ θλίψιν, δὲν αὐτὸς εἶνε ἀδύνατον. Εἰς τί θὰ ἡμιορέσουν γὰ ἐλπίζουν, ἀφοῦ οἱ πρόγονοι των ἀπέτυχαν;

Περισσότερον γὰ μείνη στὴν φωλὴ

τού δὲν ἡμιοροῦσε. Εἶδε, πῶς τὸ αἷμα κατὰ σταγόνας ἐπιπτενε ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐσκέφθη: «Ἄγιος καὶ εἶμαι μικρὸς καὶ ἀδύνατο πουλάκι, κάτι δύμας εἰμικόρως καὶ ἔγω γὰ κάμω, διὰ νὰ ἐλαφρώσω τὰ πάθη τοῦ δυστυχοῦς».

Ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν φωλὴν καὶ ἤρχισε νὰ διαγράφῃ πλατεῖς γύρους ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου· δὲν ἀπεφάσιεν δύμας νὰ τὸν πλησιάσῃ.

«Ἔσαν καὶ ἵππες ἐπάνω εἰς τὸν πλησιάσην· Ἡτο τὸ καῦμένον τόσῳ μικρόν, ἀπολυμόν, καὶ ποτὲ δὲν εἶχε πεταξῆ κοντά εἰς ἄνθρωπον!»

Σιγατσιγά δύμας ἐπῆρεν δλον τὸ θάρρος του, ἐπλησίασε πρὸς τὸν σταυρόν, καὶ μὲ τὸ μικρὸν ράμφος του ἀπέσπασε τὰς ἀκάνθας ποὺ εἶχαν ἐμπηκθῆ εἰς τὸ μέτωπον.

«Οταν ἔκαμψεν αὐτό, μία σταγὸν αἵματος ἐπεσέν εἰς τὸν στήθος της καὶ ἐξαπλώθη ἀμέσως, βάψασα ὅλα τὰ μικρὰ πτεράκια.»

Ο Ἐσταυρωμένος ἐκίνησε τὰ χεῖλα καὶ ἐψύχρισε:

— Μὲ τὴν συμπάθειαν ποὺ ἔδειξε εἰς ἔμε, ἐκέρδισε ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δλον τὸ γένος σου, ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ματαίως προσεπάθει ν' ἀποκτήσῃ.

Καὶ δταν ἡ Κοκκινόστηθη ἐπέστρεψεν εἰς τὰ πουλάκια της, αὐτὰ ἐφώναξαν: — Τὸ στήθος σου εἶνε κόκκινο, τὰ πτερούδακια του εἶνε πλούτος κόκκινος τὸν πατέρα του τοῦν διατεθῆ δλοληρον, ὑπὲρ τὸν ώραν πραγμάτων, ωραίοις καὶ ἀληθῶς εἰς τὸν σταυρόν, πραγμάτων ποὺ διατεθῆ δλοληρον.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Οι πονάδαί μας εἶναι τὸν πατέρα του, τοῦν διατεθῆ δλοληρον.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρώπου· διὰ τοῦ βουτηροῦ μέσα στὸ καθαρὸν νεράκι τοῦ ρυακίου, θὰ ἔξαλειθῇ, εἰπεν ἡ Κοκκινόστηθη.

— Εἶναι μονάχα μιὰ σταλαγματιὰ αἰματοῦ πέρα τὸ μέτωπο ἐνὸς δυστυχοῦς ἀνθρ

και ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνότερα¹⁾ Ἐλληνικήν Θεότητα (ἔστειλα²⁾ εὐχαριστῶ πολὺ³⁾ φίλησε μου τὸν ἀδελφόντην⁴⁾) Ποιητὴν "Ουμῆ⁵⁾ ον" (ἐγκρίνεται εἰς τὸ σημερινόν) Σεμνὸν⁶⁾ Ιον (συνδρομὴ ἑλλήσθη⁷⁾ εὐχαριστῶ πολὺ δι⁸⁾ σσα γράψεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ⁹⁾) Μαρ. Βαρ. (έχει καλῶς, σὲ περιμένω γράψεις μου κα¹⁰⁾ πτοε, τώρα ποτὲ ἔγινες, δόξα τῷ Θεῷ, καλά¹¹⁾) Χιακὸν Λιμένα (καλά¹²⁾ ἀν δημοσιεύθη, οὐδ¹³⁾ βιδλωμεν ἀλλο ὅνομα¹⁴⁾) Τερονήν¹⁵⁾ Ασιδόν (ζ¹⁶⁾ στειλα¹⁷⁾ μοῦ φαίνεται διτε εἰνε καλλίτερα νὰ κατοικῇ κανεὶς εἰς τὴν Ἐλλάδα¹⁸⁾) Καράδοι τῆς Μάρνας (Χάροπην τῶν Λύσεων ἔστειλα¹⁹⁾) Πλοηγή Ψυχορραγοῦντος²⁰⁾ Αγγέλου (εὐχαριστῶ εἰς τὸν ἀδελφόντην συγχαρητήρια²¹⁾) Φύλλη τῆς Μάρνας (ἀν ἐλπίσωμεν διτε ἀργότερο²²⁾ θὰ ἔγγραφη²³⁾ θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὰ γράφεντα εἰς τὴν ἑρμερίδα²⁴⁾) Πλοιαρχον Νέων (ἡ φωτογραφία ἐλόφη²⁵⁾ καὶ οὐ δημοσιεύθη ἐντὸς ὅλιγου²⁶⁾ αἱ ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Σοφίαν²⁷⁾ ἔξοχοι²⁸⁾) Ελαφον τῆς Ἀρτεμίδος (πολὺ ἔγέλασα μὲν αὐτὴν ποῦ τραβᾶ²⁹⁾ τὰ μάγουλά της διὰ νὰ κοκκινίζῃ³⁰⁾ ἐν γένει τὸ γραμματάκι σου νοστιμάτων³¹⁾ Λημονημένη³²⁾ (αἴ Φωτογραφίην³³⁾ ἔστειλα³⁴⁾) Παροιάσν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπάθωμα³⁵⁾) Αθανάσιον³⁶⁾ Διάκονο, Αγνυπίαν³⁷⁾ Αριστοκράτιδα, Ελισόδαν³⁸⁾ κτλ. κτλ.

Ἐτις δύσας ἐπιστολὰς ζλαβα μετὰ τὴν 12 Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἄλ λόσσις δενταί : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν μέχρι τῆς 31 Μαρτίου³⁹⁾ ἐκ τῶν Ἐπαρχῶν μέχρι τῆς 11 Ἀπριλίου⁴⁰⁾ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 28 Ἀπριλίου.⁴¹⁾

Ο κάροης τῶν λόσσων, ἐπὶ τοῦ δόπον δίον νὰ γράφοσι τὰς λόσσεις των οἱ διαγνωσμένοις πολεῖταιν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φανέλλους, φτι ἔκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμάται φρ. 1,1.

155. Λεξιγριφος.

Ἐνόνω σύνδεσμον Μ' οὐδὲν τῆς Γῆς,
Καὶ ρήτωρ ἔξοχος
Προβάλλει εὐθὺς.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώδεος τοῦ Μεσολογγού

156. Μεταγραμματισμός.

Ἀνοίγω γεωγραφικὸ δευτέροι.
Καὶ πόλι ἐλληνικὴ παρουσιάζω.
Ἀμέσως τὸ κεφάλι τῆς ἀλλάζω,
Κεύρισκεται τοῦ φούρναρη τὸ χέρι!
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρόδεος τῆς Ἐλευθερίας

157. Αναγραμματισμός.

Ἀπὸ τὰ ἐπτὰ μυστήρια,
Τὸ ἐν ἀναγραμμάτισα.
Κι' ἄνθρωπο μὲ μυστήρια
Ἀμέσως ἐσχημάτισα.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδανικότητος

158. Μέγα Δικτυωτόν.

1.—Αρχαία χώρα τῆς Ἀσίας παροιμιώδης, τίτλος ἐλληνικῆς κωμῳδίας.
2.—Κράτος τῆς Εύρωπης ἀπὸ τὰ μικρά.
3.—Μικρὸς λόγος, σύνομος.
4.—"Ανθος τοῦ χειμῶνος, εὐώδες.
5.—Μᾶς μεταφέρει εἰς τὸ παρελθόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εθνικοῦ Ιδεώδους

159. Επιγραφή.

Ο Ν Τ Ε Σ Ο Υ Μ
Ζ Ε Ν Μ Ε Τ Α Α
Ι Μ Γ Α Ρ Μ Π Ν
Α Ο Υ Σ Ι Α Ο Θ
Π Ν Ο Η Σ Ζ Ν Α
Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κανθανολόντος

160. Κλίμαξ.

Ν ἀγτικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, ὥστε ν' ἀναγινώσκωνται καθούτως ἀριστερά¹⁾ θεώρητος²⁾ θεώρητος³⁾ θεώρητος⁴⁾ μεγάλων, δεξιῶν οὐράνιον σμαραγδίνων⁵⁾ διάρκοντις, ἀνά⁶⁾ θριζοντιών⁷⁾ (Θ, 170)

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στολοκανόντος Ἡμένεον

161—165. Μαγικὸν Γράμμα.

Τὸ ἀνταλλαγὴν ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσα λέξεις:
τροφή, δόπλον, μάζα, ὄνομα, ὄδοια.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χιακού Λιμένος

166. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνευ Εἰκόνος.

— Εἶχεν δράγα γε βόας καὶ ἀγελάδας αὐτὴν ἡ ἀρχαία πόλις;

— Ποια πόλις;

— Μὰ δὲν τὴν ἄκουσες; Τὴν εἶπα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αντωνίου Γ. Καρυστινάκη

167. Ἀκροστικὸς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.

Αἱ κάτωθι λέξεις ν' ἀναγραμματισθοῦν οὕτως, ὥστε διὰ τῶν ἀρχικῶν τῶν νέων λέξεων ν' ἀποτελεύθη διπορίκον:

Τέρμων, ἀρά, ἄλλος, βίος, ἔν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σειρού

168. Φωνητόλιπον.

πτέν-μν-κν-δ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινού Κυρίου

169. Γρῖφος.

πατ . . . ες .
· Όδη̄ λ:: τ πατ ριδ πατ :: ες τ' ες / δω τί.
πατ πατ ες ες ες

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκοπούν

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Ηνευματινῶν Ασκήσων τοῦ φύλου 8.

62. Ρωμανία (ρῶ, μανία.) — 63. Χρῆμα (γῆρ, μά.) — 64. Τιμών-τυμόν. — 65. Οστείστος.

66. ΑΙ Σ Ω Π Ο Σ 67. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Α:

Ι Ι Α . Ω	Κ Α Ν Α Ι
Σ Ι Κ Ι Ν Ο Σ	Α Π Α Δ Ω
Ω Ι Δ Σ	Π Α Ν Δ Ρ Π Α
Π Α Ν Δ Ρ Π Α	Ν Α Θ Α Ν
Ο Ο Ρ Ν	Α Δ Α Ν Α
Σ Ω Σ Σ Α Ν Η	Ι Ω Ν Α Σ

68—70. 1. Οὐδεὶς πρὸ τοῦ μαθεῖν ἡπίστατο. 2. Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν τάγαθά οἱ θεοί. 3. Οὐδεὶς ἐφεύρει δικηγόρον ἀπόντα διδούς. — 71. ΤΙΣΙΦΟΝΗ (Τίγρις, ΑΣΙΑ, ΠερσεΦόνη, ΜελπόμεΝΗ.) — 72. Μία χειλίδων ἔφει οὐ ποιεῖ.

Οι Μαθηταὶ τοῦ Ενσεβίου φρ. 1,50.

Η Μαρονοία, (21 εἰκόν.) φ. 3,50.

Η Μοῦσα τῶν Παΐδων (ποιήματα) φρ. 1,50.

Η Νίνη (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικοὶ Διάλογοι (Κονυρίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Επενοπόλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) έκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 δόμοι, φρ. 2,50.

Πρόδρομος δ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ο Πυρειοπόλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Υπέρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ο Φωτής. "Εμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

ἔρυνθρα, μὲ κρυστάλλο γράμματα διὰ

τὸν τόμον τῆς «Διαπλάσεως»

τοῦ 1908.

Οι ἐπιθυμοῦντες νὰ χρυσοδέσουν τὸν

τόμον τῆς Επιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κανθανολόντος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ε ὑχαριστῶ ἀπέριως τὸ Ποτάμι τῆς Αγάπης δι' εὐχάριστας τούς, καὶ ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν μετ' αὐτοῦ μέσον «Διαπλάσεως». — Μελαχρονή πούλο.

(Θ, 170)

Σ τοὺς εὐγενῶς συλλυπηθέντας μᾶς ἐπὶ τῇ ἀπωλεῖα προσφίλους πατρὸς στέλλομεν ἀπέριους εὐχαριστίας.

"Ανθος Χίου, Εθνικὸς Στόλος (Θ, 171)

Τὸ Πυριγύτικο Φιλότιμο παρακαλεῖ τὴν Ήλιακὴν Ακτίνα ἐδύν ηπειρωτικῆ νάνταλλαξιστική ταχύδρομον δελτάρια. Προτιμον καλλονάς, Διεύθυνσις: κ. Όρφεα, διὰ Πυριγύτικο Φιλότιμο, Poste-restante, Πειραιᾶ. (Θ, 172)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ "Υπουργείου τῆς Παιδείας φέ τὸ παρούσα περιοδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, δηλητεῖς παρασχόντες διάνοιαν οὐρανούς καὶ χοησμάτων εἰς τὴν χρόνιαν ημέραν ημέρας.

ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟΥ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ